

متن پرسش

سلام استاد وقتتون بخیر و سال نوتون مبارک: ان شاءالله ۲۰۰ ساله بشین، استاد من مشکلی دارم که نمیدونم واقعا حد خدمت به خانواده از نظر شرع و اخلاق تا کجاست؟ نمیدونم باید خودم رو فدا کنم یا نه در حد متعارف خدمت کنم؟ مثلا زن داداش بنده قراره تقریبا یک ماهی واسه تعطیلات عید اینجا باشه با بچه خردسالش و ایشون تا میره بیرون یا عروسی بچه اش پیشه منه وقتی ام هست که باید سرگرمش کنم و باهاش بازی کنم حتی موقع صرف غذا هم من باید مراقبش باشم تا بقیه غذا بخورن بعد من بخورم. استاد من خیلی مطالعه می کردم در زمینه اخلاق و اعتقادات برای اینکه علم بندگی رو کسب کنم که متاسفانه با این مشغله خیلی کم میتونم مطالعه داشته باشم و باید وقتم برای خانواده باشه حتی بعضی وقتا نمیتونم برای تعقیبات نماز وقت بذارم و یک باری هم مشغول تعقیبات نماز بودم مادرم گفت بسه دیگه سجاده ات رو جمع کن چون می خواستن که کمکشون کنم. استاد علاوه بر این کار منزل هم زیاده، از یه طرف خسته میشم و توی دلم بعضی وقتا گلیه می کنم و از طرفی دوس ندارم اعتراضم رو بروز بدم و کسی از دستم ناراحت بشه، استاد خواهش می کنم لطف کنین بگین تکلیف شرعی و اخلاقی من در قبال پدر و مادر و خانواده تا کجاست و در مقابل وضع موجود من چه عکس العملی درستی باید نشون بدم. تشکر استاد. بیخشید طولانی شد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- آدم حسابی دویست ساله بشوم که چه کنم؟ مگر آن طرف دنیان چنان بد است که نمیخواهی بنده به آن طرف بروم؟ دعا کنید شهید بشوم. ۲- در مورد کمک به والدین نسبت به نیازهای اصلی و منطقی و عرفی نباید کوتاهی کرد ولی در مورد نیازهای غیر اصیل و وهمی تا حدی که ناراحت نشوند می شود زیر بار نرفت. در مورد سایر اقوام هم در حدی که از کارهای اصلی خود باز نشوید بد نیست به آنها کمک شود. ان شاءالله برکات خاص خود را دارد. موفق باشید